

AS AUGAS DE BAÑO NA GALIZA

A Consellería de Sanidade ven de facer público o resultado do Programa de Control e Vixiáncia Sanitaria das Zonas Naturais de Baño. Os resultados corresponden-se coa campaña de mostreos do ano pasado, xa que cada campaña comeza o 15 de maio e finaliza o 30 de setembro, polo que a deste ano aínda non rematou. En cada punto de mostreo (en total 245) toman-se mostras de auga cada 15 días e analísan-se diferentes parámetros microbiolóxicos, físico-químicos etc... o que vai determinar a cualidade das augas para o baño.

Segundo estes datos, das praias mariñas, 169 (o 69%) son óptimas para o baño, 63 (26%) son boas, e 13 (5%) son malas. Chama a atención a mala calidade das augas fluviais, das que só 11 (17%) teñen calificación de óptima, 36 boas (56%) e 17 malas (27%), o que denota o pésimo estado no que se atopan algúns dos nosos ríos.

Se comparamos estes datos cos do ano 1992 e anteriores, vemos que as condicións practicamente non variaron, o que nos indica que pouco ou nada se ten feito para corrixir os puntos negros das nosas costas e ríos. Así no ano 1992 había 163 praias en condicións óptimas, 63 coa calificación de boas, e 19 malas; e encanto ás praias fluviais 11 eran óptimas, 32 boas, e 17 malas.

Un aspecto que lle resta obxectividade aos resultados destes programas de control como indicativos da calidade sanitaria das augas é o feito de que se valoran un número elevado de factores, entre os que pesan máis a limpeza aparente e superficial das praias, ou a existencia de determinados servizos de luxo. Desta forma, a calidade sanitaria das augas pode ser mala, e de feito éo, en moitas das praias que contan coa bandeira azul.

VERTIDOS E URBANIZACIÓN CONTRA O RIO MIÑO

Un río era nos antigos manuais de xeografía apenas pouco máis que un accidente xeográfico caracterizado nos mapas por un nome e unha liña de cor azul. Hoxe en día ten cambiado a conciencia dos manuais, mais nada delo parece ter-se reflexado o contido dos nosos gobernantes. Ben poucos destes son os que, ao pensar nun río, ven algo máis que un caudal de auga para arrastar os residuos ou un entorno envidiábel para privatizar a favor dos amigos. Isto é precisamente o que ocorre co río Miño ao seu paso por Lugo, a só uns 70 quilómetros do cauce desde o seu afloramento na Serra do Pedregal, en Meira.

En efecto, referindo-nos á contaminación, parece incomprendible que nunha conca sen ningún núcleo industrial, a auga do Miño chegue a Lugo inservíbel para a potabilización (legalmente inservíbel) e tamén para o baño. Se hai dous anos eramos tachados de irresponsábeis cando denunciábamos o estado do río, hoxe as mesmas autoridades sanitarias se ven obrigadas a restrinxir as zonas de baño. Así de grave é o estado do Miño, sen que polo de agora, nada saibamos, non xa de aplicar un Plan de Saneamento, senon siquera de facer cumprir a normativa actual sobre vertidos ao río.

Se o grado de contaminación da auga do río é alarmante non menos o son os proxectos consumados para urbanizar as beiras do río, até o punto de as beiras que tradicionalmente se utilizaban para o baño estaren xa totalmente privatizadas: se dun lado se empezou cun clube fluvial hoxe convertido en área de servizos só para asociados, do outro lado temos unha área de servizos da Diputación Provincial totalmente valada, a área comercial de Continente, o campo de fútbol, e... agora o Recinto Feiral. É dizer, unha concentración de actividade comercial e de coches que vai contribuir a deteriorar aínda máis o Miño.

En resumo, unha contaminación e uns proxectos de urbanización que ben merecen unha manifestación como a que ten convocada a Plataforma pola Defensa do Miño para o próximo 25 de setembro. Desde o compromiso destas páxinas facemos un chamamento a que cantos gostamos da natureza e dos ríos acompañemos ese día en Lugo aos amigos da Plataforma do Miño.

Praias onde a Consellería de Sanidade aconsella non bañarse

